

summen, som var bleven vedtagen i det andet Thing, og jeg tilføiede: „Allerede nu er man ikke fornøjet med Lovforslaget, saaledes som det udgik fra dette Thing, men foreslaar en meget betydelig Udvidelse alt i denne Session, og vedtage vi dette, skulle vi faae at se, hvilke betydelige Udvidelser der vil fremkomme Forslag om i følgende Sessioner. De ville ganske vist ikke ubelive.“ Den høitærede Indenrigsminister, som anbefalede, at man skulde fra den oprindelige Bestemmelse i Regeringsforslaget om 2500 Kr. gaa op til 4000 Kr., bemærkede i denne Anledning, at han dog ikke dermed vilde huse Ordføreren for Mindretallet, nemlig mig, „derhen — jeg citerer nu ordret — at han skulde tro, at jeg (Ministeren) paa et senere Stadium i en nærmere Fremtid skulde komme med et Forslag, der gik videre. Det er ikke min Hensigt. Jeg anser, som sagt, de 4000 Kroner efter Omstændighederne for at være en rimelig Grændse.“ Det er nu paa ingen Maade min Mening, naar jeg citerer disse Ord, at jeg dermed vil bebrejde den høitærede Indenrigsminister, at han nu har tiltraadt Forslaget om en Forhøielse af de 4000 Kr. til 6000 Kr. Det kan efter det Standpunkt, hvorpaa han bestandig har staaet med Hensyn til denne Sag, være ganske naturligt, at han, endskjøndt det for 2 Aar siden ikke var hans Hensigt at gaa videre end til 4000 Kr., dog nu kunde finde, at han maatte slutte sig til det, der er fremkommet. Men paa den anden Side vil det letteligen forstaaes, at jeg efter det Standpunkt, jeg har indtaget, ikke kan Andet end være imod dette Lovforslag. Jeg ser mig altsaa ikke istand til at kunne give det min Stemme.

S. Chr. Hansen: Da jeg er Medlem af Repræsentantskabet for Distriktets Husmandskreditforening, og da jeg, saavidt jeg veed, er det eneste af Landsthingets Medlemmer, der i Ligeform Forstand staar i saa nært Forhold til Foreningen, er der derved vistnok givet mig særlig Anledning til ogsaa at sige et Par Ord i Anledning af det foreliggende Lovforslag. Jeg vil da tillade mig at udtale en Tak først til den høitærede Indenrigsminister for den velvillige Maade, hvorpaa Ministeren har stillet sig ligeoverfor Loven af 28de Mai 1880, saavel under dens tidligere Behandling her i Rigsdagen som ogsaa med Hensyn til det nu foreslaaede Tillæg til Loven, og dernæst en Tak til det erede 3die Medlem for 5te Kredts (Orenbøll) for det dygtige og velvillige Forsvar, denne Landsthingsmand præstereede for Loven som Ordfører for Udvalgets Flertal under Sagens 2den og 3die Behandling her i Landsthinget. Det er vistnok rigtigt, at Vedtagelsen af Loven af 28de Mai 1880 baade var en Humanitets- og en Klogskabsgjerning, men efter min Mening vil Loven først føre til det ønskelige Resultat, naar

det nu foreslaaede, her idag til 1ste Behandling foreliggende Supplement til Loven vedtages. Det er vistnok almindelig bekendt, at der ved Udskiftningen af Bondejorden oprindelig blev tillagt hver enkelt Bondegaard, ialtsald for det langt overveiende Antals Vedkommende, for det Første en Hovedlod, der i Almindelighed laa nærmest Byen, og en eller flere Bilodder, der sædvanlig vare længer fratiggende og bestod af Overdrev, Stov, Krat, Stenjorder, Kjer o. Desl. Disse mindre Lodder ere i Tiden fraskilte fra Hovedlodden og bleve bebyggede og opdyrkede som selvstændige Eiendomme. Eierne af disse ere sikkert i ligesaa høi Grad trængende til Laan, og jeg tror, at, naar de erholde saadanne Laan, ville de have endnu langt større Fordel deraf end de, der komme ind under Loven af 1880. Jeg tror derfor, at det baade vil være en Humanitetsgjerning og en god Statsøkonomi at vedtage det nu foreslaaede Tillæg, idet Staten derved bidrager til at gjøre særdeles store Arealer langt mere produktive og altsaa give dem langt større Værdi, hvorved selvfølgelig Statsformuen forøges, saa det Tilskud, der kræves fra Statens Side, sikkert ikke vil være noget stort. Man tør vistnok saaledes haabe, at Lovforslaget vil finde en velvillig Modtagelse ogsaa i dette Thing, ikke blot af Hensyn til, at det er fremkommet og baaret igennem det andet Thing af Mænd fra alle politiske Sider, men ogsaa af Hensyn til, at det Mindretal, der her i Thinget var stemt imod Lovens endelige Vedtagelse, gennem det 3die Medlem for 8de Kredts (Reinholt) motiverede sin Afstemning derhen, at man stemte imod Loven, fordi de mindre Besiddere af Kjøbstadeiendomme ikke vare medtagne, og fordi ikke hele den Klasse af Medborgere, der kunde komme ind under Betegnelsen Husmænd, kunde komme ind under det da til Forhandling værende Lovforslag, og fordi det solidariske Ansvar ogsaa paa Grund heraf sandsynligvis vilde blive mere tyngende for Interessenterne, og endelig ogsaa fordi, som det erede Medlem gjorde opmærksom paa, Laanene ikke vilde blive billige. Da alle disse Krav, som det erede Medlem dengang nævnedes, og som han mente savnedes i Loven, nu ere skete Fyldest ved dette Lovforslag, tør man maasse ogsaa haabe paa det erede Medlems værdifulde Medvirning til denne Sags Fremme. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til Landsthingets Velvilje.

C. Møller: Jeg kan i alt Bøseligt slutte mig til, hvad det erede 2det kongevalgte Medlem (Ussing) ansøgte. Som det maasse vil erindres af det høie Thing, stod jeg, da den Lov, som nu er dateret den 28de Mai 1880, var til Forhandling her i Thinget, paa samme Standpunkt som det erede 2det kongevalgte Medlem. Mit Standpunkt var dengang, som det endnu er: